31979L0923

10.11.1979 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 281/47

DYREKTYWA RADY
z dnia 30 października 1979 r.
w sprawie wymaganej jakości wód, w których żyją skorupiaki

(79/923/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

ochrona i poprawa stanu środowiska wymagają podjęcia określonych środków chroniących wody, włączając wody zasiedlone przez skorupiaki, przed zanieczyszczeniami;

niezbędna jest ochrona niektórych populacji skorupiaków przed zróżnicowanymi szkodliwymi skutkami wynikającymi ze zrzucania substancji zanieczyszczających do morza;

programy działań Wspólnot Europejskich z lat 1973 ([4]) i 1977 ([5]) w sprawie ochrony środowiska przewidują wspólne określanie wymagań jakościowych przez ustalanie zróżnicowanych wymagań które środowisko musi spełnić, między innymi określenia parametrów wód, włączając wody zasiedlone przez skorupiaki;

różnice między już obowiązującymi lub przygotowywanymi przez różne Państwa Członkowskie przepisami odnoszącymi się do jakości wymaganej do wód zasiedlonych przez skorupiaki mogą tworzyć nierówne warunki dla konkurencji, bezpośrednio wpływając na funkcjonowanie wspólnego rynku; zgodnie z art. 100 Traktatu, przepisy prawne obowiązujące w tym zakresie muszą ulec zbliżeniu;

niezbędne jest połączenie zbliżenia ustawodawstw z działaniami wspólnotowymi, których celem jest osiągnięcie poprawy w zakresie ochrony środowiska i poprawy jakości życia przy rozszerzeniu zakresu regulujących to przepisów; należy w związku z tym ustanowić niektóre przepisy szczególne; ponieważ Traktat nie przewidywał wymaganych tu szczególnych uprawnień do działania, niezbędne jest przywołanie jego art. 235;

dla osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie określają przeznaczenie wód, których ona będzie dotyczyć, ustalając dla nich wartości dopuszczalne określonych parametrów, że tak wody określonego przeznaczenia osiągną te wartości w ciągu sześciu lat od daty określenia ich przeznaczenia;

sprawdzanie jakości wymaganej wód zasiedlonych przez skorupiaki wymaga pobrania pewnej minimalnej liczby próbek i wykonywania pomiarów odnoszących się do parametrów podanych w Załączniku; zależnie od wyników pomiarów, pobieranie próbek można zredukować lub przerwać;

Państwa Członkowskie nie są w stanie kontrolować niektórych okoliczności naturalnych, w pewnych przypadkach niezbędna jest, więc możliwość uchylenia niniejszej dyrektywy;

postęp techniczny i naukowy może spowodować konieczność szybkiego dostosowania niektórych wymagań ustanowionych w załącznikach; aby ułatwić wprowadzanie wymaganych do tego celu środków, ustanawia się procedurę ustanawiającą bliską współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją; współpraca ta będzie odbywać się w ramach komitetu ds. dostosowania do postępu technicznego i naukowego, powołanego art. 13 dyrektywy Rady 78/659/EWG z dnia 18 lipca 1978 r. w sprawie jakości słodkich wód wymagających ochrony lub poprawy w celu zachowania życia ryb ([6]);

niniejsza dyrektywa nie jest w stanie sama zapewnić ochrony konsumentów produktów ze skorupiaków; Komisja powinna więc jak najszybciej przedłożyć wnioski w tej sprawie,

([1]) Dz.U. C 283 z 30.11.1976, str. 3.
([2]) Dz.U. C 133 z 6.6.1977, str. 48.
([3]) Dz.U. C 114 z 11.5.1977, str. 29.
([4]) Dz.U. C 112 z 20.12.1973, str. 3.
([5]) Dz.U. C 139 z 13.6.1977, str. 3.
([6]) Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa dotyczy jakości wód zasiedlonych przez skorupiaki i odnosi się do wód przybrzeżnych i słonawych, które przez Państwa Członkowskie zostały określone jako wymagające ochrony lub poprawy w celu umożliwienia życia i wzrostu skorupiakom (mięczakom, małżom i ślimakom), przyczyniając się w ten sposób do wysokiej jakości produktów ze skorupiaków spożywanych bezpośrednio przez ludzi.

Artykuł 2

Parametry wód określonego przeznaczenia przez Państwa Członkowskie są podane w Załączniku.

Artykuł 3

1. Dla wód określonego przeznaczenia Państwa Członkowskie ustalają wartości parametrów wymienionych w kolumnie G lub I Załącznika tak, aby były zgodne z umieszczonymi w tych kolumnach komentarzami.

2. Państwa Członkowskie nie ustalają wartości mniej restryktywnych niż podane w kolumnie I Załącznika, lecz powinny zachęcać do przestrzegania wartości z kolumny G, biorąc pod uwagę zasadę określoną w art. 8.

3. W odniesieniu do zrzutów ścieków mieszczących się w parametrach określonych jako „substancje organofluorowcowane" i „metale", normy emisji, przewidziane przez Państwa Członkowskie zgodnie z dyrektywą Rady 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty [1] stosuje się jednocześnie z wymaganiami jakościowymi i innymi zobowiązaniami, które wynikają z niniejszej dyrektywy, w szczególności zobowiązaniami odnoszącymi się do pobierania próbek.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie po raz pierwszy określają przeznaczenie wód, zasiedlonych przez skorupiaki, w ciągu dwóch lat od ogłoszenia niniejszej dyrektywy.

2. Państwa Członkowskie mogą później dokonywać dodatkowych określeń przeznaczenia.

3. Państwa Członkowskie mogą rewidować określenie przeznaczenia niektórych wód, w szczególności w wyniku pojawienia się czynników nie przewidzianych w czasie określania przeznaczenia, biorąc pod uwagę zasadę określoną w art. 8.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie tworzą programy w celu redukcji zanieczyszczeń i zapewniają w ciągu sześciu lat od określenia przeznaczenia wód zgodnie z art. 4 spełnienie zarówno warunków ustanowionych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 3 jak i komentarzy znajdujących się kolumnach G oraz I Załącznika.

Artykuł 6

1. W celach wykonania art. 5, wody określonego przeznaczenia uważa się za spełniające przepisy niniejszej dyrektywy, jeśli ich próbki pobierane z minimalną podaną w Załączniku częstotliwością w tym samym punkcie i w ciągu 12 miesięcy wykazują spełnianie zarówno wartości ustanowionych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 3 jak i komentarzy z kolumn G oraz I Załącznika, dla:

— 100 % próbek na parametry „substancje organofluorowcowane" i „metale";

— 95 % próbek na parametry „zasolenie" i „tlen rozpuszczony";

— 75 % próbek na inne parametry podane w Załączniku.

Jeśli zgodnie z art. 7 ust. 2 częstotliwość pobierania próbek na wszystkie parametry podane w Załączniku, z wyjątkiem „substancji organofluorowcowanych" i „metali", jest mniejsza od podanej w Załączniku, podane wyżej wartości i komentarze muszą być spełnione przez wszystkie próbki.

2. Przy obliczaniu procentów zawartości przewidzianych w ust. 1 nie bierze się pod uwagę przypadków nierespektowania wartości ustanowionych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 3, lub komentarzy zawartych w kolumnach G oraz I Załącznika, jeśli są one wynikiem klęski.

Artykuł 7

1. Operacje pobierania próbek o minimalnej podanej w Załączniku częstotliwości są prowadzone przez właściwe organy Państw Członkowskich.

2. Jeśli właściwy organ stwierdzi, że jakość wód określonego przeznaczenia jest znacznie wyższa od wynikającej z zastosowania wartości ustanowionych zgodnie z art. 3 i komentarzami z kolumn G oraz I Załącznika, częstotliwość pobierania próbek może ulec zmniejszeniu. W razie braku zanieczyszczeń lub niewystępowania ryzyka pogorszenia jakości wód, właściwy organ może uznać pobieranie próbek za zbędne.

3. Jeśli pobieranie próbek wskazuje na nierespektowanie wartości ustanowionej zgodnie z art. 3 lub komentarzy z kolumn G oraz I Załącznika, właściwy organ określa czy jest to wynikiem przypad

[1] Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23.

ku, zjawiska przyrodniczego, czy też zanieczyszczenia, po czym przyjmuje odpowiednie środki.

4. Dokładne miejsce pobierania próbek, odległość między nim a najbliżej położonym punktem zrzucania zanieczyszczeń oraz głębokość, z której próbki są pobierane określa właściwy organ Państwa Członkowskiego głównie na podstawie lokalnych warunków środowiskowych,

5. W Załączniku wymieniono referencyjne metody analizy, stosowane do obliczania wartości wchodzących w grę parametrów. Laboratoria stosujące inne metody zapewniają, że uzyskane wyniki są równoważne lub porównywalne z określonymi w Załączniku.

Artykuł 8

Wprowadzanie w życie środków podejmowanych zgodnie z niniejszą dyrektywą nie może w żadnym przypadku bezpośrednio lub pośrednio prowadzić do wzrostu zanieczyszczeń wód przybrzeżnych i półsłonych.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie mogą w dowolnym czasie ustanowić bardziej restrykcyjne wartości dla wód określonego przeznaczenia od sformułowanych w niniejszej dyrektywie. Mogą też wydać przepisy dotyczące parametrów innych niż przewidziane w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 10

Kiedy Państwo Członkowskie rozważa wyznaczenie wód na hodowle skorupiaków położonych w bezpośrednim sąsiedztwie granicy z innym Państwem Członkowskim, państwa te konsultują się ze sobą w celu określenia stref wodnych, których będzie dotyczyć niniejsza dyrektywa i wyciągnięcia z skutków ze wspólnych wymagań jakościowych; skutki te ustala każde z zainteresowanych państw po przeprowadzeniu formalnych konsultacji. W obradach tych może uczestniczyć Komisja.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie mogą odstąpić od niniejszej dyrektywy w razie wyjątkowych warunków pogodowych lub geograficznych.

Artykuł 12

Niezbędne przy dostosowywaniu się do postępu technicznego i naukowego, zmiany wartości G dla parametrów, oraz znajdujących się w Załączniku metod analizy, przyjmuje się za pośrednictwem komitetu powołanego art. 13 dyrektywy 78/659/EWG zgodnie z procedurą sformułowaną w jej art. 14.

Artykuł 13

W celu zastosowania niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie dostarczają Komisji informacji dotyczących:

— wód określonego przeznaczenia zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2, w formie skróconej

— rewizji określenia przeznaczenia wód zgodnie z art. 4 ust. 3,

— przepisów ustanowionych w celu wprowadzenia nowych parametrów zgodnie z art. 9,

Zastosowanie przepisów art. 11 przez Państwo Członkowskie wymaga niezwłocznego zawiadomienia o tym Komisji z podaniem przyczyn oraz przewidywanych okresów,

Ogólnie, Państwa Członkowskie dostarczają Komisji, na jej uzasadniony wniosek, wszelkich informacji koniecznych do stosowania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 14

1. Sześć lat po początkowym określeniu przeznaczenia zgodnie z art. 4 ust. 1, a następnie w regularnych odstępach czasu, Państwa Członkowskie przedkładają Komisji szczegółowe sprawozdanie o wodach określonego przeznaczenia oraz o ich podstawowych funkcjach i cechach.

2. Po otrzymaniu uprzedniej zgody zainteresowanego Państwa Członkowskiego Komisja publikuje otrzymane informacje.

Artykuł 15

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w ciągu dwóch lat od jej opublikowania i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 16

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 30 października 1979 r.

W imieniu Rady

M. O'KENNEDY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

JAKOŚĆ WÓD PRZEZNACZONYCH DO HODOWLI SKORUPIAKÓW

	Parametr	G	I	Referencyjne metody analizy	Minimalna częstotliwość pobierania próbek i wykonywania pomiarów
1.	pH jednostka pH.		7-9	— Elektrometria Zmierzone na miejscu podczas pobierania próbki.	Kwartalnie.
2.	Temperatura, °C.	Zrzut wpływający na wody zasiedlone przez skorupiaki nie może powodować wzrostu temperatury wód o więcej niż 2 °C w stosunku do temperatury wód nie podlegających wpływowi zrzutu.		— Termometria Zmierzone na miejscu podczas pobierania próbki.	Kwartalnie.
3.	Zabarwienie (po filtracji), mg PT/l.		Zrzut do wód zasiedlonych przez skorupiaki nie może powodować zmiany koloru wód po filtracji przekraczającej o 10 mg PT/l względem wód, na które zrzut nie wpłynął.	— Filtracja przez membranę 0,45 µm Metoda fotometryczna z zastosowaniem skali platynowo kobaltowej.	Kwartalnie.
4.	Zawiesina ciał stałych, mg/l.		Zrzut do wód zasiedlonych przez skorupiaki nie może powodować zwiększenia zawartości zawiesiny ciał stałych przekraczającej o 30 % zawartości w wodach, na które zrzut nie wpłynął.	— Filtracja przez membranę 0,45 TRM, suszenie przy 105 °C i ważenie. — Odwirowywanie (przez przynajmniej 5 minut przy średnim przyspieszeniu 2 800-3 200 g), suszenie przy 105 °C i ważenie.	Kwartalnie.
5.	Zasolenie, ‰	12-38 ‰	— ⩽ 40 ‰ — Zrzut do wód zasiedlonych przez skorupiaki nie może powodować zwiększenia ich zasolenia przekraczającego o 10 % zasolenia w wód, na które zrzut nie wpłynął.	Konduktometria.	Co miesiąc.

	Parametr	G	I	Referencyjne metody analizy	Minimalna częstotliwość pobierania próbek i wykonywania pomiarów
6.	Tlen rozpuszczony-nasycenie, %.	≥ 80 %.	— ≥ 70 % (wartość średnia) — jeśli jeden z pomiarów wykazuje wartość niższą od 70 %, należy pomiary powtórzyć. — Poszczególny pomiar nie może wykazać wartości mniejszej od 60 %, chyba że nie powoduje to szkodliwych skutków dla rozwoju kolonii skorupiaków.	— metoda Winklera. — metoda elektrochemiczna.	Co miesiąc, z przynajmniej jedną próbką reprezentatywną dla warunków niskotlenowych w dniu pobierania próbek. Jeśli jednak podejrzewane są duże zmiany dzienne, należy pobierać przynajmniej dwie próbki w ciągu jednego dnia.
7.	Węglowodory pochodzenia naftowego.		Węglowodory w ilości obecnej w wodach zasiedlonych przez skorupiaki nie mogą to: — wytwarzać na powierzchni wody widocznej warstwy ani też nie mogą tworzyć osadu na skorupiaku, — szkodliwie oddziaływać na skorupiaki.	Kontrola wizualna.	Kwartalnie.
8.	Substancje organofluorowcowane.	Stężenie każdej z substancji w mięsie skorupiaka wymaga ograniczenia tak, aby zgodnie z art. 1 jakość produktów ze skorupiaka pozostawała wysoka.	Stężenie każdej z substancji obecnej w wodzie zasiedlonej przez skorupiaki lub w mięsie skorupiaka nie może osiągać ani przekraczać poziomu wywierającego szkodliwy wpływ na skorupiaka i jego larwy.	Chromatografia gazowa po ekstrakcji odpowiednimi rozpuszczalnikami i oczyszczaniu.	Co pół roku.
9.	*Metale* Srebro (Ag) Arsen (As) Kadm (Cd) Chrom (Cr) Miedź (Cu) Rtęć (Hg) Nikiel (Ni) Ołów (Pb) Cynk (Zn) mg/l	Stężenie każdej z substancji w mięsie skorupiaka wymaga ograniczenia tak, aby zgodnie z art. 1 jakość produktów ze skorupiaka pozostawała wysoka.	Stężenie każdej z substancji obecnej w wodzie zasiedlonej przez skorupiaki lub w mięsie skorupiaka nie może przekraczać poziomu dającego powód do szkodliwego wpływu na skorupiaka i jego larwy. Należy brać pod uwagę synergię oddziaływania tych metali.	Spektrometria z absorpcją atomową, w razie potrzeby poprzedzona stężeniem i/lub ekstrakcją.	Co pół roku.

	Parametr	G	I	Referencyjne metody analizy	Minimalna częstotliwość pobierania próbek i wykonywania pomiarów
10.	Bakterie kałowe/100 ml	⩽ 300 w mięsie i płynie międzyskorupowym skorupiaka (1)		Metoda rozcieńczania z fermentacją w podłożach ciekłych, w przynajmniej trzech próbówkach i w trzech rozcieńczeniach. Subkulturowanie próbówek z wynikiem pozytywnym używając ośrodka potwierdzającego. Zliczanie zgodnie z MPN (liczbą najbardziej prawdopodobną).	Kwartalnie.
11.	Substancje wpływające na smak skorupiaka.		Stężenie niższe od dolnego może negatywnie wpłynąć na smak skorupiaka.	Organoleptyczne (smakowe) badanie skorupiaka przy przewidywaniu obecności jednej z tych substancji.	
12.	Saxitoksyny (wytwarzanie przez wiciowce).				

Skróty:

G = wskaźnikowe

I = obowiązujące

(1) W oczekiwaniu jednak na przyjęcie dyrektywy o ochronie konsumentów produktów ze skorupiaków, zasadnicze znaczenie ma przestrzeganie tej wartości w wodach zasiedlonych przez skorupiaki spożywane bezpośrednio przez ludzi.